

Ministeriet har i en Skrivelse af 24. Marts 1902 givet Tilladelse til, at Komitéen maatte modtage den omhandlede Byggegrund — jeg ved ikke, om jeg skal sige: til Trods for — under alle Omstændigheder vel vidende, at denne Betingelse var knyttet dertil. Og Ministeriet skriver saa, efter som sædvanlig først at have refereret, hvad der staar i Ansøgningen, nemlig, at det er en Grund, man tænker at benytte til Opførelse af en Kirke, og at den er 6,000 Kv.-Alen stor og beliggende ved noget, der hedder Aalekistevej, at der dog til denne Gave er knyttet den Betingelse, at der inden Udgangen af 1907 skal være opført en Kirke paa Grunden. Saa dette Forhold er Ministeren meget godt bekendt. Endvidere hedder det, at man ikke har noget at erindre imod, at Komitéen tager mod den tilbudte Grund, idet Ministeriet med Biskoppen ere enige i at ønske, at Grunden foruden til Opførelse af en Kirke og Præstebolig tillige skal benyttes til Opførelse af et Menighedshus. Ministeriet ved altsaa udmærket god Besked. Det er ikke kommet bag paa det, da der blev Tale om Opførelse af en Kirke, at der var knyttet denne Betingelse dertil. Ministeriet slutter sin Skrivelse med at sige, at det ikke kan indse, paa hvilken Maade der skal ydes Garanti for, at Kirken blev opført inden 1907. (*K. M. Klausen: 1910!*) Det var den Gang 1907, Fristen er siden bleven forlænget. Jeg ved ikke, om der er saa meget at sige til, at Præsten, naar han søger Embedslaan til Opførelse af en Præstebolig paa denne Grund, ikke finder Anledning til at skrive, at „man tillader sig at bringe i Ministerens behagelige Erindring, at der er knyttet denne Betingelse dertil,“ efter at Ministeren i Forvejen har givet Tilladelse til at benytte Grunden. Jeg kan ikke indse, at der kræves megen Klogskab til ikke at gøre denne Bemærkning. Det være sagt uden nogen som helst Forklæjning for Præsten. Dette til Oplysningen om, hvordan Sammenhængen er for Præstens Vedkommende.

Paa den anden Side vilde jeg ogsaa nødigt, at dette skulde forstaas som en Behjælpelse mod Ministeriet. Det kan for saa vidt siges at være forkert af Ministeriet, at det i den Tilladelse, der gives til Opførelse af en Præstebolig, ikke har taget noget som helst Forbehold med Hensyn til den stillede Betingelse. Det ses ikke at have været Tilfældet. Men Ministeren har absolut Ret i, at han ikke i saa Henseende er kommen i nogen Klemme. De, det vil gaa ud over, hvis Kirken ikke bliver byg-

get — og det bliver den ikke, hvis ikke der bevilges Penge af Staten —, ere hverken Præsten eller Ministeren. Det er Beboerne, der for det første ikke faa nogen Kirke og dernæst komme af med de 15,000 Kr., som de have samlet sammen til Byggegrunden, som de kun kunne benytte til Kirken, hvis den bliver bygget inden 1910. Det er disse Folk, der ville faa Skuffelsen. For saa vidt kunne baade Ministeren og Præsten tage sig Sagen let, hvad jeg ogsaa forudsætter, de gøre, idet jeg dog mener, at det for dem begge som for Komitéen er af Betydning, at de kunne faa Sagen ordnet paa tilfredsstillende Maade. Men naar der er Tale om at sætte Folk i Klemme, maa den Skæbne først og fremmest ramme dem, der have givet Penge i Haab om at faa en ny Kirke.

Til det ærede Medlems Udtalelse om, at der ikke var Trang til en Kirke derude, at der ikke var noget kirkeligt Liv, skal jeg kun sige, at jeg ved ikke, om vi ellers i saadanne Tilfælde, hvor vi have bevilget Tilskud til Opførelse af en Kirke, have haft Attester for, hvor meget kirkeligt Liv der var i de paagældende Egne. Hvad endelig den Omstændighed angaar, at der ikke er ret langt til Brønshøj Kirke til den ene Side og Rødovre Kirke til den anden, skal jeg ogsaa sige, at vi heller ikke i saa Henseende have været særlig kræsne i tidligere Tilfælde. Det første Aar, da jeg stod som Ordfører for dette Budget, i 1901—02 — eller maaske det andet Aar, jeg har ikke set efter for nylig — bevilgede vi det sædvanlige Tilskud til Opførelse af en Kirke i Aarup Stationsby paa Fyn. Jeg tager neppe fejl, naar jeg siger, at der var en Fjerdingvej eller maaske 4,000 Alen fra Stationsbyen til den Kirke, den tidligere havde hørt til. Jeg mindes ikke, at det ærede Medlem den Gang med en Stavelse sagde: Det er der ikke Spor af Mening i, de have ikke mere end 4,000 Alen til Kirke. Jeg kan ikke tillægge det ærede Medlems Indignation paa dette Punkt større Betydning, den har ikke ytret sig paa andre Punkter, hvor der kunde have været lige saa god Grund dertil.

Jeg vil altsaa anbefale ærede Medlemmer at stemme for dette Ændringsforslag. De ville derved baade imødekomme et Krav, der er fuldt forsvarligt, og bidrage deres til, at Befolkningen derude ikke bliver stillet ugunstigere end andre. Jeg skal ikke gentage, hvad jeg i Gaar sagde om den Stilling, Beboerne derude have, idet de paa en Gang yde Tiende til